

αν δεν κινώ εγώ
αν δεν κινώ εσύ
αν δεν κινώ εμείς
πώς θα γίνουν
τα σκοτάδια λαμπρά

σοσιαλιστική

εκφραση

1η του απριλη 1976

τρίτη περίοδος

αριθμός φυλλού 3

ΝΑ ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙ Ο ΛΑΟΣ

ΟΧΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΔΙΚΑΖΟΥΝ ΔΙΖΩΝΙΚΗ

Όταν θα διαβάσετε αυτές τις γραμμές οι προτάσεις της Κυπριακής Κυβέρνησης ίσως να βρίσκονται στα χέρια του Ντενκτάς επίσημα πιά.

Ο Κυπριακός Λαός βρίσκεται μπροστά σ' ένα πρόβλημα με διπλή μορφή. Το πρώτο είναι το περιεχόμενο των προτάσεων και οι διαφωνίες ενός μέλους του Έθνικού Συμβουλίου, του προέδρου της ΕΔΕΚ δρος Βάσου Λυσσαρίδη, πάνω σ' αυτές, και το δεύτερο είναι η διαρροή των προτάσεων στον Ντενκτάς και τη κλίκα του.

Όσον αφορά το πρώτο πρόβλημα η ηγεσία του Α.Κ.Ε.Λ. μέσω του Β.Γ.Γ. του Κόμματος κ. Α. Φάνη διασκέδαζε να συμφωνήσει με τις προτάσεις πριν διαμορφωθούν τελικά, και να εξαγινώσει την γραμμή του «τολμηρού ρεαλισμού» όπως την ονομάζει. Ένώ το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ σε δηλώσεις και δημόσιες στελέχων του, καθώς και από πληροφορίες του καθημερινού τύπου, αφήνεται να νοηθεί ότι διαφωνεί με τις προτάσεις, που όπως φαίνεται αποδέχονται σαν έναρκτηρία σημείο το φερόμενο σαν σχέδιο Βάλντχαϊμ με το οποίο η ΕΔΕΚ διαφωνεί και εκφράζει επιφυλά-

ξεις.

Από την άλλη πλευρά ο Ντενκτάς, που αποδέχτηκε ότι έχει στα χέρια του το ανεπίσημο σχέδιο των προτάσεων από τις 24 του Μάρτη, τις απορρίπτει άουζητη και απειλεί ότι η Τουρκοκυπριακή ηγεσία δεν θα υποβάλει τις δικές της προτάσεις.

Απ' αυτά τα δεδομένα γίνεται φανερό ότι το Κυπριακό πρόβλημα οδηγείται σε νέο αδιέξοδο. Και ότι είναι πολύ πιθανό να μην υπάρξει νέος γύρος συνομιλιών, ενώ ο λαός απληροφόρητος και άπροετοίματος περιμένει με αγωνία από την ηγεσία του να σταματήσει επιτέλους τους διπλωματικούς ακροβατισμούς,

και να προχωρήσει τολμηρά πιά στην προετοιμασία του μακροχρόνιου αγώνα που προβλέπει, στράτευση του συνόλου του λαού, οικονομική αναδιάρθρωση, άμυντική θωράκιση, αξιοποίηση της βοήθειας από το εξωτερικό, και διεθνή ενημέρωση στο πρόβλημα. Ο λαός απαιτεί ενημέρωση, και αγώνα, απορρίπτει λύσεις που προδικάζουν το νέθικλο που εμφανισμό και επιμένει όχι σε λύσεις «ρεαλιστικές» ή «τολμηρορεαλιστικές» αλλά σε εγγυήσεις που να εξασφαλίζουν την νίκη, και η νίκη δεν μπορεί να είναι άλλη παρά το διώξιμο των καπιταλιστικών ιμπεριαλιστικών στρατευμάτων, η διάλυση των ξένων στρατιωτικών βάσεων και η δημιουργία μίας πραγματικά ανεξάρτητης και ακεραίας Κύπρου για Έλληνες και Τούρκους.

Στην τελευταία σύνοδο του Έθνικού Συμβουλίου. Είναι φανερό ότι θέττηκε και το θέμα της διαρροής των προτάσεων στους Τούρκους. Ο κ. Κληρίδης που φέρεται σαν ο άμεσος υπεύθυνος της διαρροής, έφυγε όργισμένος καθώς

παραίτεται...
δεν παραίτεται.

λέγεται, από την σύσκεψη πριν ακόμα τελειώσει, και οι εφημερίδες της επομένης κυκλοφόρησαν με πηχυαίους τίτλους την παραίτηση του συνομιλητή. Όμως την ίδια στιγμή που πληροφορούμαστε από τις εφημερίδες την παραίτησή του άκουσαμε από το ραδιόφωνο ότι οι δυο συνομιλητές συναντιόντουσαν για να συζητήσουν θέματα «ανθρωπιστικής φύσεως».

Η Σ. Ν. ΕΔΕΝ τάχθηκε πάντα ενάντια στην

πολιτική του κ. Κληρίδη όχι σαν πρόσωπου, όπως μερικές πλευρές θέλουν να το παρουσιάσουν, αλλά σαν πολιτικού εκπροσώπου της οικονομικής ολιγαρχίας της Κύπρου που η Σ. Ν. ΕΔΕΝ θεωρεί ότι είναι εξαρτημένη από το ξένο μονοπώλιο κεφάλαιο άρα αντιπατριωτική άρα ανίκανη να οδηγήσει με πένρας έναν εθνικοαπελευθερωτικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα.

ΠΡΩΤΗ
ΑΠΡΙΛΗ
1955

ΚΑΛΟΥΜΑΣΤΕ κάθε χρόνο τέτοια μέρα να γιορτάσουμε την επέτειο της ΕΟΚΑ (της πρώτης), που η δράση της οδήγησε στην αποτίναξη του αποικιακού ζυγού, όχι όμως και της νεοαποικιακής εξάρτησης.

ΠΟΤΕ δεν αναλύθηκε σωστά εκείνη η περίοδος της Κυπριακής ιστορίας ούτε η σημασία που είχε για τις μετέπειτα τραγικές εξελίξεις του Κυπριακού. Τα πάντα συγκολληθύνονταν από τα φωτιστέφανα του ήρωισμού εκείνης της περιόδου.

ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ σημείωμα θα περιοριστούμε σε μερικές μόνο διαπιστώσεις. Η ηγεσία του αγώνα βρισκόταν αποκλειστικά στα χέρια της δεξιάς και παρ' όλο που ο απελευθερωτικός αγώνας βρήκε την υποστήριξη του Κυπριακού λαού, η φύση της ηγεσίας του το οδήγησε στις συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου.

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ του αγώνα δεν είναι άσχετη και με το γεγονός ότι η Ελλάδα βρισκόταν κάτω από αυστηρή αμερικανική κηδεμονία.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ολιγαρχία της Κύπρου — εμπορευματοική σε χαρακτήρα και συνδεδεμένη με τον αγγλόζικο ιμπεριαλισμό, — που στην ουσία έπαιζε τον ήγετικό ρόλο στην όλη υπόθεση, μαζί με μία αμερικανοκρατούμενη κατάσταση στην Ελλάδα αναπόφευκτα οδήγησαν τον αγώνα του Κυπριακού λαού στην αποδοχή μίας δεσμευμένης ανεξαρτησίας.

Η ΗΓΕΣΙΑ της εργατικής τάξης από την άλλη έδειξε άπροθυμία να αναλάβει την ηγεσία του αγώνα αφήνοντας την πρωτοκαθεδρία στη δεξιά. Έτσι δεν είναι παράξενη η κατάληξη του αγώνα της ΕΟΚΑ.

ΟΛΑ αυτά δεν γράφονται για να συσκοτίσουν τις πράξεις ήρωισμού ούτε την επιθυμία του λαού για απελευθέρωση. Γράφονται με σκοπό τον προβληματισμό πάνω σ' ένα τόσο σοβαρό θέμα, για να ανακαλυφθεί και αποκαλυφθεί κάποτε η αλήθεια, που πιστεύουμε, είναι κάτι πιο σπουδαίο από τις τυμπανοκρουσίες και σημαιοστολισμούς που παραδοσιακά χαρακτηρίζουν τέτοιου είδους θιετείους.

ΕΣΤΡΕΜΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΕΧΕΙ πιά γίνει καθημερινό φαινόμενο η επίθεση ηγετών του ΑΚΕΛ ενάντια στους «έστρεμιστές» και τους «σαμποτέρ» της ενότητας». Προφανώς «έστρεμιστές» είναι όσοι υπορρίπτουν την υποχώρηση μπροστά στον εκδρασμό της κλίμακας του Ντενκτάς και «διασπαστές της ενότητας» αυτοί που απαιτούν να ξέρει ο λαός την πορεία που ακολουθεί η ηγεσία του.

ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ τοποθέτηση δείχνει καθαρά πως η ηγεσία του ΑΚΕΛ όχι μόνο δεν είναι διατεθειμένη για αγώνα αλλά και προσπαθεί με κάθε τρόπο να αποφυγή μια ανοιχτή συζήτηση στην οποία ο λαός θα ξέρει και θα κρίνει. Όσοσο ένας λαός μπορεί να αγωνιστεί μόνο όταν ξέρει την πραγματικότητα. Η έννοια των λίγων σοφών που μπορούν να κρίνουν και των άγροικων που όχλου που παρασύρεται από δημαγωγούς αρμόζει περισσότερο στους απολογητές του καπιταλισμού παρά στην επαναστατική πρωτοπορία της εργατικής τάξης.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ στην ηγεσία του ΑΚΕΛ:

ΝΕΑ ΕΚΡΗΞΗ ΣΤΟ ΛΙΒΑΝΟ

ΤΟ ΝΕΟ Εξοπλισμό εμφυλίου πολέμου στο Λιβάνο ήταν αναπόφευκτο μετά την τελευταία συμφωνία για κατάπαυση του πυρός. Και αυτό γιατί η συμφωνία αυτή να λύση τα πραγματικά προβλήματα του Λιβανικού λαού εξοικονομούσε να στηρίζει την διακυβέρνηση του Λιβάνου στον εθνικό και θρησκευτικό διαχωρισμό.

Η ΟΥΣΙΑ του προβλήματος δεν βρίσκεται στο πόσο χριστιανοί και πόσο μουσουλμάνοι λαμβάνουν μέρος στην κυβέρνηση ή έχουν βουλευτικές έδρες αλλά στο ποιός κυβερνεί τον Λιβάνο, ο λαός ή η Ενόδολη οικονομική ολιγαρχία. Αν δεν υπάρξει ριζική αναθεώρηση της διακυβέρνησης του Λιβάνου, αν ο Λιβανικός λαός δεν γίνει κύριος της μοίρας του οι αντιφάσεις του συστήματος άργα ή γρήγορα θα ανέβουν στην επιφάνεια με τη μορφή που φαίνεται πια να καθιερώνεται στη χώρα: τον πολύνεκρο εμφύλιο πόλεμο.

Αν η άριστερή ηγεσία του Λιβάνου προχωρήσει τολμηρά στην υιοθέτηση ριζικών κοινωνικών αλλαγών ίσως να μην χρειαστεί να χυθεί περισσότερο αίμα.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Η ΝΕΑ συμφωνία του Κίσιγκερ και Τσκαλογιανγκίλ που προνοεί για την παροχή μεγάλης στρατιωτικής βοήθειας στην Τουρκία και την επαναλειτούργια των βάσεων στο έδαφος της, δεν μας εκπλήσσει. Έπιβεβαιώνει ότι η ηγέτιδα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού είναι σαφώς τοποθετημένη εναντίον του λαού της Κύπρου.

Τό σπουδαιότερο είναι πως γελοιοποιεί ακόμα μια φορά την θέση όλων εκείνων που πιστεύουν πως θα λύσουν το Κυπριακό με συμβιβασμούς με τον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Η ΛΟΓΙΚΗ των γεγονότων θα οδηγήσει στην σύγκρουση των δύο αντίθετων δυνάμεων του Κυπριακού λαού από τη μία και του Δυτικού ιμπεριαλισμού από την άλλη. Οι πιθανότητες για αμοιβαίους συμβιβασμούς και παραχωρήσεις ελλοττώνονται συνεχώς, σε τέτοιο βαθμό, μάλιστα, που οι σημερινές καταστάσεις δείχνουν πόσο ούτοπική είναι μία τέτοια ελπίδα.

ΕΤΣΙ μένουν οι διέξοδοι της σύγκρουσης, δηλαδή του αγώνα του λαού ενάντια στον ιμπεριαλισμό ή της τελικής συνθηκολόγησης. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός ενισχύει συνεχώς την τουρκική αδιαλλαξία. Έτσι για μας η διέξοδος είναι μόνο μία, εκείνη του αγώνα για απελευθέρωση.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ

ΕΚ ΤΗΣ προσαχθείσης ενώπιον του Δικαστηρίου μαρτυρίας προκύπτει ότι η κατολίθνησις οφείλεται εις... την κατασκευή των στοών... ως επίσης και παράλειψις εγκαίρου τοποθετήσεως υποστηρίγματος εις την τελευταίαν γαλιαν... Έκ της προσαχθείσης μαρτυρίας προκύπτει ότι δεν υπήρχε ούτε στοιχειώδης σύστημα εγκαίρου προειδοποιήσεως...

ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ του Δικαστηρίου για το θάνατο των δύο μεταλλωρύχων τον περασμένο Δεκέμβρη έδειξε όπως φαίνεται και πιο πάνω ότι η τραγωδία μπορούσε να αποφευχθεί. Μπορούσε να αποφευχθεί αν η εταιρεία ελάμβανε τα κατάλληλα μέτρα για να προστατέψει τους εργάτες — τους ανθρώπους που παίζουν το πλούτι που συσσωρεύει.

ΤΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ σύστημα είναι ένα σύστημα απάνθρωπο. Τοποθετεί το κέρδη πιο ψηλά από τις ανθρώπινες ζωές. Ο θάνατος — εγκληματικό κατά τη γνώμη μας — είναι αποτέλεσμα του γεγονότος ότι για την εταιρεία τα κέρδη ήταν σημαντικά από τις ζωές των δύο εργατών.

Η ΑΝΟΔΟΣ ΚΑΙ Η ΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΙΣΑΒΕΛΛΑΣ ΠΕΡΟΝ

Την περασμένη εβδομάδα τέλειωσε όδοα η πολιτική σταδιοδρομία της Ισαβέλλας Περόν που ξεκινώντας από κάποιο νυχτερινό κέντρο της Ισπανίας ανέβηκε στο ανώτερο όξίωμα της Αργεντινής, την προεδρία. Μαζί της τέλειωσε και η αταπάτη του Περονισμού για να γυρίσει η ιστορία της Αργεντινής απ' όπου ξεκίνησε πριν λίγα χρόνια: Στη στρατιωτική δικτατορία και καταπίεση.

Η ΠΕΡΟΝΙΣΤΙΚΗ ΑΥΤΑΠΑΤΗ

Η Περονιστική αταπάτη, άρχισε μέσα στη δύσκολη εποχή της στρατιωτικής εξουσίας. Ο λαός της Αργεντινής άφησε τον έαυτο του να πιστέψει πως κάποιος εξόριστος ηγέτης της δεξιάς ήταν ή καλύτερη λύση — ή μόνη λύση — για να απαλλαγεί από την στρατιωτική χούντα. Με την πρώτη ευκαιρία μιας ελεγχόμενης «δημοκρατίας» οι «αντιφασιστικές» δυνάμεις έχτισαν το Περονιστικό κόμμα με το μόνο σύνθημα που μπορούσε να τις ενώσει: Τέρας στη στρατιωτική διακυβέρνηση, επιτροπή του Περών. Αυτή η διαταξική συμμαχία δεν μπορούσε να προχωρήσει ούτε όχημα πύ περα. Κανένα πρόγραμμα για τη λύση των προβλημάτων του λαού, κανένα πρόγραμμα για οικονομική ανάπτυξη. Μόνο η ακαθόριστη συνθηματολογία για δημοκρατία, ή αφηρημένη εμπιστοσύνη στον «φωτισμένο» στρατηγό. Θάταν στο κάτω κάτω καλύτερη από τη χούντα.

Ο υποψήφιος του Περονιστικού κόμματος κέρδισε τις εκλογές με την υποσχέση, πως η εξουσία θα δρισαόταν στον Περών. Τότε μόνο ο στρατηγός επέστρεψε στην Αργεντινή. Μέσα σε μερικούς μήνες προκηρύχθηκαν νέες εκλογές. Ο Περών προβάλλεται σαν υποψήφιος πρόεδρος και απαιτεί συνυποψήφιό του για την αντιπροεδρία την Ισαβέλλα, μια χορεύτρια που παντρεύτηκε στη διάρκεια της εξορίας του. Αρχίζουν τότε τα πρώτα ρήγματα μέσα στο Περονιστικό κόμμα. Η άριστερή πτέρυγα και οι συνδικαλιστές ηγέτες διαμαρτύρονται αλλά τελικά ο Περών επιμένει και κερδίζει τις εκλογές.

ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ

Εν τω μεταξύ η οικονομία της Αργεντινής χειροτερεύει:

ολόένα και οι τιμές αυξάνονται ραγδαία. Η εργατική ανταραχή άρχίζει να γίνεται καθημερινό φαινόμενο που ε-

πιτεύεται από τα αντιδραστικά μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση για να «σώσει» την οικονομία. Με το θάνατο του Περών και την άνοδο της Ισαβέλλας στην προεδρία ο σημαντικός κρίκος που έδνε το Περονιστικό κόμμα έσπασε. Η άριστερά μπαίνει πια σε αντικατάσταση με την κυβέρνηση. Είναι όμως άργα. Οι εργάτες και γενικά η φτωχολογία της Αργεντινής, παρασυρμένοι από την αυχισμένη πολιτική της ηγεσίας της άριστερας είχαν στηρίξει όλες τους τις ελπίδες στο Περονιστικό κίνημα. Η απογοήτευση της Περονιστικής διακυβέρνησης προωθεί την επαναστατηριοποίηση του αντίπαλου και αναγκάζει την κυβέρνηση να αυξήσει την καταπίεση και την στρατιωτική αντιμετώπιση της ανταραχής.

Ταυτόχρονα όμως ξαπλώνεται πλατιά μέσα στο λαό η πεποίθηση πως στο κάτω κάτω η στρατιωτική κυβέρνηση δεν ήταν και τόσο άσχημη σε σύγκριση με τα γάγια της «δημοκρατίας». Έτσι σιγά

να πείσουν πως χρειάζεται «δημοκρατία». Η καθημερινή ζωή διδάσκει τους εργάτες πως η διαφορά είναι μόνο στο όνομα. Η καταπίεση και η εκμετάλλευση έχουν την ίδια ουσία είτε είναι ο στρατός στην εξουσία είτε η Ισαβέλλα.

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΡΟΥΤΙΝΑΣ

Όταν τελικά έγινε το πραξικόπημα δεν ξάφνιασε κανένα. Για εβδομάδες οι εφημερίδες έγραφαν και συζητούσαν τα υπέρ και τα κατά. Η ηγεσία της άριστερας μέχρι την τελευταία στιγμή δεν μπόρεσε να δώσει καμιά καθοδήγηση κανένα πρόγραμμα. Η κατάληψη της εξουσίας από τον στρατό έγινε νοητικά λές και ήταν θέμα ρουτίνας. Ακολούθησαν μαζικές συλλήψεις της άριστερης ηγεσίας, ετήθησαν στρατοδικεία, απαγορεύτηκαν τα κόμματα και οι διαδηλώσεις. Η εργατική τάξη της Αργεντινής πληρώνει ακριβά για την ούτοπιστική πολιτική της ηγεσίας της. Και πρώτο θύμα είναι η ίδια η ηγεσία.

Η Περονιστική συμμαχία ήταν ήδη νεκρή και περίμενε τον νεκροδόφη της. Η ηγεσία της εργατικής τάξης όρνηθη θηκε να διαγνώσει το θάνατό της και περιορίστηκε στο να παρακολουθήσει την ταφή της από το στρατό που άφου τέλειωσε αυτή τη δουλειά στράφηκε εναντίον της.

ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

Όσοσο το Εργατικό Κίνημα της Αργεντινής έχασε απλώς μια μάχη. Οι εμπειρίες της Περονιστικής αταπάτης θ' αποδειχτούν πολύ χρήσιμες στις συγκρούσεις που θ' ακολουθήσουν όταν και η νέα στρατιωτική διακυβέρνηση αποδειχτεί ανίκανη να λύσει τα προβλήματα της χώρας. Το πραξικόπημα σημαίνει καθυστέρηση της απελευθέρωσης, σημαίνει παράταση των βενών του λαού. Τα επόμενα χρόνια θάνα δύσκολα. Δεν θ' άργήσει όμως η νέα επαναστατική εποχή για τους εργάτες της Αργεντινής. Μακριά από ψεύτικες δημοκρατίες και φωτισμένους δεξιούς ηγέτες.

Μιά μαθήτριά γράφει
στη σοσιαλιστική έκφραση

ΕΧΟΥΜΕ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Έχουν όλοι πιά καταλάβει ότι για να πετύχουμε κάτι θετικό στις δύσκολες μέρες που περνά σήμερα η Κύπρος χρειάζεται αγώνες. Για να είναι ο αγώνας σωστός πρέπει να είναι εντεταλμένος σ' αυτό σύσσωμος ο λαός, που σημαίνει πως ο λαός σαν σύνολο πρέπει να συνειδητοποιήσει την αναγκαιότητα του αγώνα. Σ' αυτό τον αγώνα έχουν θέση μικροί και μεγάλοι οι μεγάλοι γιατί έχουν χρέος να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον για τις γενιές που έρχονται και οι πιά νέοι για να πετύχουν ένα καλύτερο δικό τους μέλλον. Κι' εμείς σαν μαθήτρες έχουμε θέση στον αγώνα. Είμαστε κομμάτι της νεολαίας της γενιάς που διαδέχεται την αμύρινη στον τόπο μας και θα πρέπει να ζήσουμε κάτω από τις αμύρινες συνθήκες που θα δημιουργήσουν οι σημερινές καταστάσεις. Οι αποφάσεις που παίρνονται τώρα αφορούν άμεσα κι' εμάς γιατί θα καθορίσουν το μέλλον της Κύπρου. Γι' αυτό έχουμε χρέος να δούμε τι μπορεί να κάνουμε γι' αυτό τον αγώνα που γίνεται και για μας, να δούμε πως μπορούμε να επηρεάσουμε σήμερα τα γεγονότα με τρόπο που να εξασφαλίζουν ένα καλύτε-

ρο αβείο.

Η φωνή της μαθήτριάς σήμερα είναι πολύ αδύνατη για να ακουστεί και να ληφθεί, απ' όλην, όπως και ολόκληρου

του μαθητικού κινήματος, που το έχουν θέσει στο περιθώριο. Μπορούμε όμως να δουλέψουμε για το μέλλον μέσα από τη δική μας αυτομόρφωση. Θα πρέπει από τώρα ν' αρχίσουμε να προσανατολιζόμαστε ιδεολογικά. Θα πρέπει να μάθουμε τις φάσεις που πέρασαν οι διάφοροι λαοί μέσα από την ιστορία παλεύοντας για ελευθερία και να μελετήσουμε την ίδια την ιστορία του τόπου μας. Αυτή η αυτομόρφωση θα μας δώσει τις δυνατότητες να καταλά-

βουμε τους πραγματικούς λόγους που οδήγησαν την Κύπρο στην καταστροφή κι' άμεσα περισσότερον τον δρόμο που πρέπει ν' ακολουθήσουμε σαν λαός για να δούμε καλύτερες μέρες. Αυτή η φηλή συνειδητοποίηση, από μέρους μας θα μας βοηθήσει να παίξουμε καθοδηγητικό ρόλο ανάμεσα στις μικρότερες μαθητρίες μας έτσι ώστε από τη μια να συνδράμουμε σ' ένα πιά οργανωμένο και πιά δυναμικό μαθητικό κι' από την άλλη να δώσουμε στην Κύπρο μι' αμύρινη γυναίκα που θα μπορεί να προσφέρει πολλά στον αγώνα... αυτόν που τουλάχιστο μάς υποσχονται. Όλοι ξέρουν πως αποφασιστικό ρόλο μπορούν να παίξουν οι γυναίκες σ' ένα τόπο, κι' όλοι ξέρουν πως πιά αποφασιστικός γίνεται αυτός ο ρόλος όταν οι γυναίκες κοιτώντας από μόνες τους την ανάγκη να αγωνιστούν.

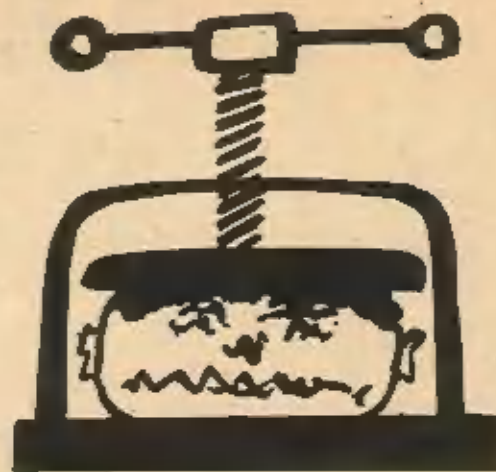
ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ

Αυτό το ξέρουν και αυτοί που έχουν συμφέρον να μη γίνει αγώνας ή τουλάχιστο να μην πάρει τη μορφή μακροχρόνιου. Θύμιζε σ' αυτή την προσπάθεια του αποπροσανατολισμού γινόμαστε κι' εμείς οι μαθήτρες. Μας λέν πως ο ρόλος της γυναίκας στη ζωή είναι το σπίτι και η οικογένεια όποτε εμείς σαν μαθήτρες πρέπει να προσανατολιζόμαστε προς εκείνη την κατεύθυνση, να αποκτήσουμε δηλαδή τα κατάλληλα εφόδια, αναγκαία για μι' αμύρινη μέρα στο σπίτι και την οικογένεια. Μας αποκλείει η λογική τους από την πολιτική γιατί η πολιτική λέν, ανήκει μόνο στους άντρες.

Είναι όμως αλήθεια αυτό; Πρέπει οι γυναίκες να μην έχουν θέση στην πολιτική ζωή του τόπου ιδιαίτερα όταν ο τόπος περνά ένα στάδιο αγώνα; Η ίδια η Ελληνική ιστορία μάς διδάσκει το αντίθετο ηρωποιώντας το ρόλο που έπαιξαν οι γυναίκες στον αγώνα ενάντια στους Ιταλούς και τους Γερμανούς. Οι γυναίκες του Βιετνάμ πρόσφεραν τόσα πολλά στον αγώνα του τόπου τους για ελευθερία ενώ οι γυναίκες της Πολωνίας πολέμου σαν ίσες προς τους άντρες. Οι ίδιες γυναίκες της Κύπρου αγωνίζονται σήμερα με το δικό τους τρόπο άρκα δεν είναι τόσο δυνατές και οργανωμένες όσο θα μπορούσαν να ήταν αν όλες οι Κυπρίες είχαν συνειδητοποιήσει την αναγκαιότητα του αγώνα.

Ένας εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας θα πάρει πολύ καιρό. Θα πρέπει από τώρα να αρχίσουμε να προετοιμαζόμαστε. Ο ρόλος που μπορούμε να παίξουμε είναι το ίδιο σημαντικός όσο ο ρόλος όποιουδήποτε άλλου και όσοι προσπαθούν να μάς τραβήξουν την προσοχή αλλού, προδίδουν την Κύπρο και το λαό της. Μέσα από την αυτομόρφωση μπορούμε να προσφέρουμε πολλά και στους εαυτούς μας και στην Κύπρο.

Α. Π

ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΤΟΛΗ

Το ν' ακούσει κάποιος ένα μαθητή να μιλά εναντίον της στολής για τους μαθητές είναι ένα συντηρημένο φαινόμενο. Το να σκεφτούν όμως οι μαθητές να ζητήσουν την κατάργηση της στολής πιστεύοντας ότι θα το πετύχουν είναι κάτι ούτοπικό. Και ο λόγος είναι ότι η στολή είναι ένας απ' αυτούς τρόπους που χρησιμοποιεί η αντίδραση για να καθλώσει την προσωπικότητα του μαθητή διαχωρίζοντάς τον και ουσιαστικά υποβιβάζοντά τον από τον υπόλοιπο λαό. Οι λόγοι που δίνουν οι υποστηρικτές της στολής για την στάση τους είναι βασικά δύο: "Οτι η στολή προωθεί την ισοτιμία ανάμεσα στους μαθητές με το να μη διαχωρίζεται ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς και ότι είναι ένας τρόπος άσκησης της πειθαρχίας πάνω στους μαθητές που έτσι θα μάθουν να πειθαρχούν και στους νόμους του κράτους."

ΙΣΟΤΗΤΑ

Διακηρύσσει η άρχουσα αστική τάξη ότι η στολή είναι αναγκαία για να μη γίνεται ο διαχωρισμός μεταξύ πλούσιων και φτωχών που άλλάξουν ρούχα αλλά μέρα και των φτωχών που πάνω τους λύνουν τα ίδια ρούχα. Έγιναν δηλαδή αυτοί που το κυριότερο χαρακτηριστικό του συστήματός τους είναι η ανισότητα, οι υπέρμαχοι της ισοτιμίας. Σάμπως οι πλούσιοι δεν θα φορούσαν μπλέ σακάκια των £30 ενώ οι φτωχοί των £5, σάμπως και οι πλούσιοι δεν θα άλλαζαν ένα γκριζό παντελόνι ραμμένο με την τελευταία λέξη της μόδας κάθε δύο μήνες, ενώ οι φτωχοί θα φορούσαν το ίδιο για χρόνια. Δεν προωθείται η ισοτιμία με το να φορούν όλοι το ίδιο χρώμα ρούχων. Προωθείται με το να δίνονται σε όλους ίσες ευκαιρίες. Εφ' όσον υπάρχουν τάξεις μέσα στο λαό υπάρχουν και μέσα στους μαθητές. Αυτό το βλέπουμε και από τις ίδιες τις συναναστροφές παρέα με τους παλούς τους, να συζητούν τα προβλήματα των των μαθητών. Οι πλούσιοι πλούσιων όπως κι' παράδειγμα σε ποιά διακοσμητική θα περάσουν τη νύκτα τους, και οι φτωχοί παρέα με τους φτωχούς. Πολύ σπάνια θα δρεθεί παιδί πλούσιου σε παρέα παιδιών του λαού κι' αυτό είναι

φυσικό μι' αμύρινη καθένας έχει το δικό του διαφορετικό τρόπο διασκέδασης και μι' αμύρινη και ο τρόπος διασκέδασης εξαρτάται βασικά από τις οικονομικές δυνατότητες.

Ας σταματήσουμε λοιπόν η αντίδραση να μιλά για ισοτιμία γιατί αν πράγματι θέλει ισοτιμία ξέρει πως να την φέρει αλλά δεν είναι διατεθειμένη.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

"Όσο για την πειθαρχία που προωθεί ο εξαγωγιστής να φορούν οι μαθητές στολή δεν αμφισβάζουμε ότι αυτή είναι η προσπάθεια της αντίδρασης. Να μάθω ο λαός να πειθαρχεί σε ότι του πουν κι' ως είναι αυτό παράλογο κι' ως είναι εξωφρενικό. ■■ το να μάθουν οι μαθητές να υπακούουν σε ότι τους πουν δίχως να μπορούν να ξεχωρίσουν αν αυτό είναι λογικό ή όχι αφαιρείται απ' αυτούς η κρίση και η πρωτοβουλία και κατ' επέκταση η προσωπικότητά τους. Ένας τέτοιος λαός θα είναι ιδανικός για την αστική τάξη. ■■ μπορεί να τον κρατεί άδιάφορο και απροσηλύτητο για να μπορεί να τον εκμεταλλεύεται πιο άμεσα.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΓΟΝΙΩΝ

Δυστυχώς οι απόψεις της μεγάλης πλειοψηφίας των Κυπρίων γονιών ταυτίζονται με αυτές της αντίδρασης. Τέ συντηρημένα λόγια που ακούμε είναι ότι "το σχολείο είναι σχολείο και οι μαθητές οφείλουν ν' υπακούουν στους νόμους του ετε τους άρεσουν ότι δ-χι". Ποτέ όμως δεν κοιτάζουν οι γονείς πόσο λογικά είναι αυτοί οι νόμοι και τι ουσιαστικά εξυπηρετούν. Ο λόγος είναι ότι κι' αυτοί είναι θύματα της πειθαρχίας που τους διδάξαν όταν φοιτούσαν στο σχολείο, μι' αμύρινη που συχνά καταναύουσε τον άνθρωπο ρομπότ.

Εναπόκειται σε μας τους μαθητές να ανατρέψουμε αυτά τα δεδομένα και για να πετύχουμε χρειάζονται μεγάλες προσπάθειες και όσημονή. Σκοπός μας είναι ένα δυνατό δημοκρατικό μαθητικό κίνημα κι' όλα αυτά που πολλοί θεωρούν μικροπράγματα και ασήμαντα, απαιτούν καρκινώματα μέσα στη δύναμη και τη δημοκρατικότητα του κινήματος.

ΘΕΑΤΡΟ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ

Το θέατρο είναι ο καθρέφτης του κοινωνικού χώρου. Απ' αυτόν άντλει κι' αυτόν προσαρτάει να εκφράσει. Το θέατρο δεν είναι προσωπικός στόχος, αλλά μέσο κοινωνικής πάλης. Απ' τη στιγμή που η αστική τάξη έχει οργανωθεί τέλεια, οι δυνάμεις της αντίδρασης είναι όχυρωμένες πίσω από τα μέσα επικοινωνίας, την προπαγάνδα, την αγορά, με λίγα λόγια είναι σφιγμένη στο κεφάλαιο. Ο λαός πρέπει να βρει τα δικά του όπλα. Ένα απ' αυτά είναι και η Τέχνη. Το θέατρο στην προκειμένη περίπτωση.

Η αστική τάξη έχει αποτύχει σαν κοινωνική οργάνωση, σαν ανθρωπιστική πολιτική. Ο μικροαστικός τρόπος ζωής στηρίζεται σε μι' αμύρινη ασφάλεια και είναι οικονομημένο με τα πρόχειρα υλικά του συμβιβασμού και της κοψιάς κοινωνικής αξιοπρέπειας. Η διαδρωτική δύναμη του χρήματος αλλοιώνει, αποδυναμώνει, εξουδετερώνει. Ένας κόσμος που σπάζει μέσα στον πόλεμο των συμφερόντων, τα ήθη, τα ήθη, τη βία. Στόχος της αστικής τάξης δεν είναι ο άνθρωπος αλλά το κέρδος, η κατανάλωση, όχι ο καταναλωτής. Οι διακηρύξεις της για μι' αμύρινη κοινωνία ειρήνης και εφμερίας έμειναν μόνο λόγια. Δυστυχώς οι πόλεμοι, οι άπαντες οικονομικές κρίσεις, οι υποδουλώσεις των λαών απ' τα μεγάλα μονοπώλια, το ξεχάρισμα της αποικιοκρατίας — όλα την έχουν έ-χουν καταδικάσει στην ιστο-

ρία. Η ίδια σπαράσσει από αντιθέσεις και συγκρούσεις. Έκατομμύρια άνθρωποι οδηγούνται καθημερινά στην πείνα, στο αδιέξοδο, την τρέλλα και την εξουθένωση. Έτσι και η Τέχνη μένει καθηλωμένη στα γούστα της. Στον τόπο μας, που κι' εδώ κυριαρχεί η μικροαστική αντίληψη, το θέατρο ήταν και είναι μικροαστικό δηλαδή συντηρητικό, ήθολογικό, εφημερηστικό. Ένα θέατρο για μι' αμύρινη τάξη που γαμίζει τις αξίες και ουσιαστικά συντηρεί οικονομικά την Τέχνη.

Η Τέχνη, έχει χρέος να εντοπίζει, να κυνηγάει, να μιλήσει, με ανοιχτά χαρτιά. Σε τέτοιες στιγμές είναι που χρειάζεται να παίζει το ρόλο που είναι ταγμένη να παίζει. Και μιλώντας για θέατρο, εμείς **ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΝΑ ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΥ ΝΑ ΠΗΓΑΖΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟ.**

Κι' αυτό το ρόλο δεν μπορεί να τον παίξει ένα θέατρο που συντηρείται από μι' αμύρινη μικροαστική κοινωνία. Απ' την άλλη μεριά το λαϊκό θέατρο αναπτύσσεται στο μέτρο που αναπτύσσεται και η επαναστατικότητα του λαού. Η πάλη του λαού για εθνικές, πολιτικές και κοινωνικές διεκδικήσεις.

Το επαναστατικό θέατρο θα βγει μέσα από την πάλη του λαού. Μακριά από φιοριτούρες και ψευδοειδήσεις, τυλιγμένες σε χρυσόχαρτο. Εμείς θέλουμε ένα θέατρο που νάναι στην πρωτοπορία κάθε αγώνα λαϊκού.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΠΑΙΡΝΕΙ ΝΕΑ ΜΟΡΦΗ

Τις τελευταίες εβδομάδες σημειώθηκε σημαντική άνοδος στην κατεχόμενη, από τους σιωνιστές, δυτική όχθη του Ιερσάν. Αφορμή για την άνοδο ήταν η απόφαση του ανώτατου δικαστηρίου του Ιερσάν που επιτρέπει στους Εβραίους να προσεύχονται σε λόφο που θεωρείται ιερός και από τους μουσουλμάνους.

Στην ουσία οι εκδηλώσεις των Παλαιστινίων που ζουν στη δυτική όχθη αποτελούν έκφραση της έντασης που καταπιέζεται με την δύναμη των όπλων. Η μεγάλη κλίμακα των εκδηλώσεων φέρνει μια νέα διάσταση στον αγώνα των Παλαιστινίων. Για πρώτη φορά υπάρχει μαζική κίνηση μέσα στα κατεχόμενα έδαφη. Και η έκφραση των μαζών είναι συντριπτική: κανείς πια δεν βλέπει την παράδοση της δυτικής όχθης στον Χουσεϊν σαν λύση. Λύση μπορεί μόνο να δώσει η απελευθέρωση της Παλαιστίνης.

Η σημασία των γεγονότων δεν ξεφεύγει από τις εκτιμήσεις της Παλαιστινιακής ηγεσίας. Σάλεχ της "Αλ-Φάταχ" δήλωσε χαρακτηριστικά: «Αυτό που γίνεται σήμερα στη δυτική όχθη αξίζει για μας περισσότερο από διακόσια πετυχημένα συμποτάκια μέσα στο Ιερσάν».

Η Παλαιστινιακή επανάσταση ξεκινώντας μέσα από τις πιο αντίξοες συνθήκες κερδίζει όλοένα και περισσότερο τις Παλαιστινιακές μάζες. Η αλταρονική δήλωση της Γκόλντ-Μέγιερ «δεν υπάρχει Παλαιστινιακός λαός» είναι κάτι που δεν μπορεί να ξαναειπωθεί. Η Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης είναι πια ο αναγνωρισμένος εκπρόσωπος των Παλαιστινίων. Η παλαιστινιακή επανάσταση έχει πια γίνει η πρωτοπορία του Αραβικού κόσμου παρ' όλες τις προσπάθειες των αντιδραστικών αραβικών καθεστώτων. Η ιμπεριαλιστική επίθεση στην παρτοχή έχει θέσει σε κίνηση δυνάμεις που δεν μπορεί πια να ελέγξει.

ΑΜΥΝΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΘΗΤΕΙΑΣ

Ένα από τα βασικότερα προβλήματα που απασχολεί και αφορά άμεσα τα στρατευμένα παιδιά του λαού μας είναι η χρονική διάρκεια της στρατιωτικής τους θητείας και η αποστολή και η ασφάλεια των νόμων που την καθορίζουν.

Το πρόβλημα αυτό που με τις ευρύτερες επιπτώσεις του, επηρεάζει: ποιικιλότητα και καθοριστικά σε πολλές περιπτώσεις το μέλλον του κάθε νέου, είναι πια καιρός να εξετασθεί στα σοβαρά και να ληφθεί υπόψη η ανάγκη να προωθηθούν μέτρα και πρόνοιες τέτοιες, ώστε να αποκλειστεί η εκμετάλλευση των νόμων από μια μόνο μερίδα νέων με μια απλή τυπικά συμμόρφωση, σε άσφαρτες πρόνοιες και διατάξεις.

ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Για να μπορέσει κανείς να προσεγγιστεί το θέμα από τη στιγμή του πλευρά είναι απαραίτητο πρώτα να συνδέσει το συγκεκριμένο αυτό πρόβλημα με όλα εκείνα τα δεδομένα και τις συνθήκες που το χαρακτηρίζουν.

Σήμερα, δεκαεπτά μήνες μετά το πραξικόπημα και την εισβολή, η αδιαλλαξία του Ντεκτάς που υποθάλπεται και κατευθύνεται από τον τουρκικό επεκτατισμό και τις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις, δεν αφήνει κανένα περιθώριο και καμιά προοπτική για ουσιαστικές διαπραγματεύσεις.

Γι' αυτό τον λόγο ο λαός περιμένει να χρησιμοποιηθεί σωστά, με την προώθηση και την ολοκλήρωση αποφάσεων που να μπορούν να στηρίξουν πάνω σε μια μακροχρόνια βάση τον αγώνα του.

Την οποιαδήποτε περαιτέρω καθυστέρηση είναι σίγουρο ότι η ακολουθία ενός σωρού καταστροφικών συνεπειών για το μέλλον αυτού του τόπου.

Αυτά που προβάλλουν με προσκόμματα και με διάφορες

προφάσεις για να ανακόψουν την προώθηση, την ολοκλήρωση και την πρακτική εφαρμογή των μέτρων εκείνων που θα τονώσουν το ήθικόν, την αντοχή μας πάνω σε μακροχρόνια προοπτική, είναι εκείνοι που εξυπηρετώντας όλα τα άλλα συμφέροντα εκτός από τα λαϊκά, θέλουν ένα λαό ακαθόδηγτο ένα λαό που να μην αποτελεί κίνδυνο στις προσπάθειες που καταβάλλει η οικονομική ολιγαρχία για να αναπυλωθεί οικονομικά πάνω στη βάση του προπράξικοπηματικού προτύπου και να επανασταθεροποιηθεί σαν κυρίαρχη τάξη επικεφαλής ενός προδομένου αλλά υποταγμένου λαού με αμφισβητούμενο μέλλον.

Η γρήγορη αυτή αναφορά στις σημερινές αντιμετωπιτικές συνθήκες και τα νέα δεδομένα, ήταν μια απαραίτητη παρένθεση που θα μας βοηθήσει να προχωρήσουμε στη διερεύνηση και τη σωστή διάγνωση των βασικών εκείνων αιτίων που δημιουργούν το πρόβλημα του χρόνου διάρκειας της στρατιωτικής θητείας που επηρεάζει πολύπλευρα το μέλλον των στρατευμένων νέων μας.

ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΑΜΥΝΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΛΗΟΙ ΝΟΜΟΙ

Είναι γεγονός που δεν μπορεί να αρνηθεί κανένας ότι οι ανάγκες της άμυνάς μας σήμερα σε έμφυχο ύψος είναι διευρυμένες, τόσο από άποψη ποσότητας όσο και ποιότητας. Οι ανάγκες όμως αυτές, δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν αποτελεσματικά και ικανοποιητικά, από τη στιγμή που το τεράστιο αυτό έργο εξακολουθεί να θεωρείται σαν αποκλειστική εθνική, δύο τριών ήλικιών. Πρέπει να αντιληφθούμε ότι το πραξικόπημα — εισβολή — κατοχή δημιουργήσε νέα για μας στρατιωτικά δεδομένα και επομένως η στρατεύση και η υποχρεωτική θητεία δεν μπορεί πια να χαρακτηρίζονται από τις ίδιες εκείνες πρόνοιες και διατάξεις της προπράξικοπηματικής και προκατοχικής περιόδου.

Όλοι μας ξέρουμε ότι η Κυβέρνηση, εκτιμώντας σωστά τις αυξημένες ανάγκες α' από τον τομέα ετοιμασίας και προώθησης για έγκριση στη Βουλή ένα νομοσχέδιο για την στρατεύση και την εκπαίδευση όλου του λαού κάτω από τον έλεγχο του κράτους. Το νομοσχέδιο όμως αυτό, δρίσκεται για μήνες τώρα κλειστό στο φούρνο της Βουλής που δείχνει ότι η οικονομική ολιγαρχία δεν είναι καν διατεθειμένη να υιοθετήσει: έστω και ένα τόσο αντηρητικό στη βάση του μέτρο.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Το σταμάτημα του νομοσχεδίου που στην ουσία αποτελεί συμποτάρισμα του έργου της Κυβέρνησης και της προσπάθειας ενίσχυσης της άμυνάς μας γεννά πολλά ερωτηματικά και απορίες στο λαό.

Ποιοι άραγε λόγοι και ποιες σκοπιμότητες θέλουν να κρατούν τον λαό αδρανιστικό, απαθη και αδύναμο μπροστά στο ένδεχομένο μιας ολοκληρωτικής καταστροφής. Γιατί η Βουλή κωλύεται στην προώθηση αυτού του μέτρου; Και ποιόν επιτέλους εκπράζουν οι αυτοαναμενόμενες την θητεία τους βουλευτές μας; Τον λαό, ή την οικονομική ολιγαρχία που προαναταλαισμένη και τυφλή πιστά στους ξένους αφέντες της θέλει και επιμένει να γίνει φορέας προώθησης Αμερικανονατοϊκών λύσεων χωρίς να σκέφτεται πώς έτσι υποθηκεύει το μέλλον του τόπου μας στη δουλειά του ξενοκίνητου Αττίλα;

Κι' αν δεν είναι έτσι τα πράγματα όπως τα λέμε γιατί ακόμα συντηρούμε και στηρίζουμε πάνω σε πεπαλαιωμένους νόμους μιας περασμένης εποχής για την ενίσχυση της άμυνάς μας; Γιατί μένουμε προσκαλλημένοι σε μια νομοθεσία που αναπόφευκτα διαγγήγγο και διασπαμένο σκόλο από άτομα εξαναγκασμέ-

να να μηχανεύονται το καθένα ξεχωριστά ένα σωρό κόλπα και μέσα για να εκμεταλλεύονται και όπως μπορούν την ανεπάρκεια και την αποριτολογία του νόμου για να γλυτώσουν τα παιδιά τους από την υποχρέωση να υπηρετήσουν περισσότερο;

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗΣ

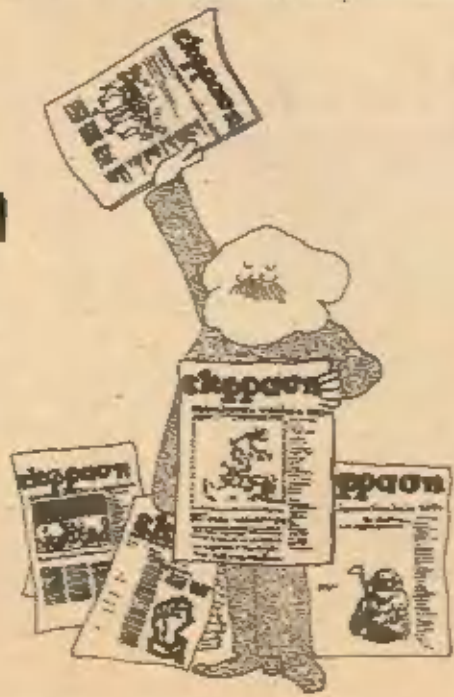
Για μας, κανένα πρόβλημα πια δεν είναι δυνατό μέσα στις σημερινές συνθήκες να λυθεί με ήμίμετρα. Έτσι και το πρόβλημα της θητείας εκείνων που δεν προστίθενται να απουδάσουν ή που δεν ταφέρουν να εξασφαλίσουν μίαν απόλυτη «δι' ειδικούς λόγους» αποτελεί διάκριση σε βάρος ορισμένων, χωρίς παράλληλα να δίνει έστω και στοιχειώδη λύση στις άμυντικές μας ανάγκες.

Πέρα από το γεγονός ότι όσοι υπηρετούν τρία χρόνια προέρχονται κυρίως από τα φτωχά λαϊκά στρώματα, η κατάσταση αυτή επιδρά αρνητικά πάνω στο ήθικόν του στρατού μας.

Δεν χωρά επομένως καμιά περαιτέρω αναβολή της πορείας προς τη σωστή λύση. Ξέρουμε ότι το κλειδί αυτή τη στιγμή βρίσκεται στα χέρια της Βουλής. «Ας έχουν όπ' όψη τους αυτοί που το κρατούν ότι η ιστορία δεν θα καταχωριάζει ποτέ στα ντουλαπια της λήθης αυτή την αλήθεια».

Η άμεση προώθηση της στρατεύσης του λαού αποτελεί σήμερα απαραίτητη προϋπόθεση για την σωστή οργάνωση της άμυνάς μας. Η οργάνωση μιας πολιτοφυλακής που να λειτουργεί κάτω από τον δημοκρατικό έλεγχο του λαού είναι και η μοναδική εγγύηση που μπορεί να εξασφαλίσει ότι ποτέ στο μέλλον η επιχείρηση της πραξικοπηματικής ανατροπής της ελευθρίας του. Θα δώσει οριστικά λύσει στο πρόβλημα του χρόνου διάρκειας της στρατιωτικής θητείας και ο' ένα σωρό άλλα προβλήματα.

**αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση**

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μίλες
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.

Οι επιταγές στο λογαριασμό
1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.